

О.Л.Горбачук, Р.І.Бришин

РОЗШЕПЛЮВАННЯ І ПИСАННЯ РАДИКАЛІВ В АБЕЛЕВИХ ГРУПАХ

У цій роботі досліджуються радикали в абелевих групах, зокрема в групах без періодичних елементів рангу 1 і 2, а також дається достатній критерій нерозшеплюваності радикалів абелевих груп.

Всі означення, зв'язані з поняттям радикала, можна знайти у роботі [3].

Теорема I. Нехай задано довільний радикал ϵ . Будь-яка абелева група рангу 1 без періодичних елементів або ϵ -радикальна, або ϵ - півпроста.

Доведення. Нехай G - довільна група без періодичних елементів рангу 1.

Припустимо, що $\epsilon(G) \neq 0$. Тоді існує така радикальна група A , що $\text{Hom}(A, G) \neq 0$, тобто існує гомоморфізм $f: A \rightarrow G, f \neq 0$ [5].

Оберемо довільний елемент $a \in A$.

Тому що A - радикальна група, то $f(a) = h \in \epsilon(G)$.

Нехай $g \in G, g$ - довільне. Оскільки G група рангу 1, то існують цілі m і n такі, що $mg = nh$. Розглянемо гомоморфізм $\alpha: G \rightarrow G$, де α - множення на число m , який індукує гомоморфізм α^* :

$\text{Hom}(A, G) \rightarrow \text{Hom}(A, G)$, де α^* - множення на число m [4, с.219].

Оскільки G - група без періодичних елементів, то і $\text{Hom}(A, G)$ - група без періодичних елементів [3, с.213], внаслідок чого

$$\text{Hom}(A, G) = \mathbb{Z} m \alpha^* = m \text{Hom}(A, G).$$

Звідси випливає, що існує гомоморфізм $\varphi \in \text{Hom}(A, G)$ такий, що $f = m\varphi$. Тоді маємо $f(na) = nh = mg$ і $f(na) = m\varphi(na) = m\varphi(n)a$,

тобто $m\varphi(na) = mg$. Тому що група G - без періодичних елементів, то $\varphi(na) = g$, тобто $G \leq \tau(G)$, а отже, $\tau(G) = G$.

Таким чином, ми довели, що всі радикали на групах рангу 1 без періодичних елементів поводять себе тривіально.

З підвищеннем рангу групи такої тривіальноті вже не буде.

Більше того, покажемо, що радикал групи рангу 2 не завжди виділяється прямим доданком. Для цього потрібна лема.

Лема. Нехай \mathcal{T} - клас усіх ρ -ціліміх груп. Тоді клас \mathcal{T} -радикальний. Лема доводиться простою перевіркою.

Вважатимемо, що група A розщеплюється, якщо існує розклад $A = \tau(A) \oplus A'$. Коли такий розклад існує для всіх груп, то радикал називається розщеплюваним.

Теорема 2. Нехай ρ - деяке просте число. Радикал τ^ρ , що відповідає радикальному класу ρ -діліміх груп, не розщеплюється.

Доведення. Розглянемо групи G і H без періодичних елементів рангу 1, де O - група раціональних чисел, знаменники яких у взаємності з простим числом q , а H - група раціональних чисел, знаменники яких степені числа q , причому $\rho \neq q$. Очевидно, що $\tau^\rho(G) = 1$ і $\tau^\rho(H) = 0$.

Щоб довести, що радикал не розщеплюється, досить показати, що існує нерозщеплюване розширення групи G за допомогою групи H , тобто, що $\text{Ext}(H, G) \neq 0$ [4].

Розглянемо точну послідовність $0 \rightarrow O \rightarrow Q \rightarrow Z(q^\infty) \rightarrow 0$, де $Z(q^\infty)$ - квазіциклична група; Q - адитивна група раціональних чисел. Вона індукує точну послідовність

$$\begin{aligned} 0 &\rightarrow \text{Hom}(H, O) \rightarrow \text{Hom}(H, Q) \rightarrow \text{Hom}(H, Z(q^\infty)) \rightarrow \\ &\rightarrow \text{Ext}(H, O) \rightarrow \text{Ext}(H, Q) \rightarrow \text{Ext}(H, Z(q^\infty)) \rightarrow 0, \end{aligned}$$

причому H - довільна група [4, с. 254].

Візьмемо $\mathcal{A} = H$. Якщо припустити, що $\text{Ext}(H, G) = 0$, то одержимо точну послідовність

$$0 \rightarrow \text{Hom}(H, G) \rightarrow \text{Hom}(H, Q) \rightarrow \text{Hom}(H, \mathbb{Z}(q^\infty)) \rightarrow 0.$$

Очевидно, що $\text{Hom}(H, G) = 0$. Тому

$$\text{Hom}(H, Q) \cong \text{Hom}(H, \mathbb{Z}(q^\infty)).$$

Але $\text{Hom}(H, G) = Q$ [4, с.214] і $\text{Hom}(H, \mathbb{Z}(q^\infty)) = G^*$, де G^* - група q -адичних чисел [4, с.212]. Звідси випливає, що $Q \subsetneq G^*$, а це неможливо. Отже, $\text{Ext}(H, G) \neq 0$. Теорема доведена.

Зауваження. З цієї теореми випливає, що на групах рангу 2 радикали поводять себе нетривіально. Справді, за теоремою існує група \mathcal{A} рангу 2 без періодичних елементів, яка є нерозщеплюваним розширенням групи G за допомогою групи H . Причому $\epsilon(\mathcal{A}) = G : G$ не виділяється прямим доданком.

Визначимо тепер достатній критерій нерозщеплюваності радикалів в абелевих групах.

Теорема 3. Нехай маємо групи G і H рангу 1 без періодичних елементів. Нехай \mathcal{P}_1 - множина всіх простих чисел p , для яких група G є p -дільна, а \mathcal{P}_2 - таких простих чисел q , для яких група $H - q$ - дільна, і нехай $\mathcal{P}_1 \neq \mathcal{P}_2$.

Якщо група G - радикальна, а група H - півпроста для деякого радикалу \mathfrak{s} , то радикал не розщеплюється.

Доведення. Нехай $s \in \mathcal{P}_2$ і $s \notin \mathcal{P}_1$.

Розглянемо групу \mathcal{A} без періодичних елементів рангу I, тип якої містить характеристику, в якій простому числу s відповідає 0, а всім іншим простим числам - символ ∞ , а також групу B , тип якої містить характеристику, в якій числу s відповідає символ ∞ , а всім іншим простим числам - символ 0 /детально про типи абелевих груп без періодичних елементів рангу I [2]/.

Очевидно, що тип групи G не більше типу групи A , а тип групи B не більше типу групи H . Виходячи з цього, маємо $G \cong G' \leq A$ і $B \cong H' \leq H$, а отже, і $\epsilon(A) = A$, $\epsilon(B) = 0$.

Доведемо тепер, що $\text{Ext}(B, A) \neq 0$. Розглянемо точну послідовність

$$0 \rightarrow A \rightarrow Q \rightarrow Z(s^\infty) \rightarrow 0,$$

яка індикує точну послідовність

$$\begin{aligned} 0 &\rightarrow \text{Hom}(C, A) \rightarrow \text{Hom}(C, Q) \rightarrow \text{Hom}(C, Z(s^\infty)) \rightarrow \\ &\rightarrow \text{Ext}(C, A) \rightarrow \text{Ext}(C, Q) \rightarrow \text{Ext}(C, Z(s^\infty)) \rightarrow 0, \end{aligned}$$

причому C – довільна група.

Візьмемо $C = B$. Якщо припустити, що $\text{Ext}(B, A) = 0$, то одержимо точну послідовність

$$0 \rightarrow \text{Hom}(B, A) \rightarrow \text{Hom}(B, Q) \rightarrow \text{Hom}(B, Z(s^\infty)) \rightarrow 0.$$

Як і в попередній теоремі, маємо

$$\text{Hom}(B, A) = 0; \text{Hom}(B, Q) = Q; \text{Hom}(B, Z(s^\infty)) = Q^*,$$

де Q^* – група s -адичних чисел. Звідси випливає, що $Q = Q^*$, а це неможливо. Отже, $\text{Ext}(B, A) \neq 0$. Теорема доведена.

З теореми видно, що для всіх розщеплюваних радикалів групи без періодичних елементів рангу I, тип яких містить характеристику, в якій хоча б один символ дорівнює ∞ , потрапляють в один клас: або радикальний, або півпростий, причому у другому випадку всі групи рангу I без періодичних елементів /крім групи Q / півпрості.

Список літератури: 1. Горбачук Е.Л. Расщепляемость кручения и перекручения в категории A -модулей. – Математические заметки, 1967, 2, № 6. 2. Курош А.Г. Теория групп. М., Наука, 1967. 3. Мишина А.П., Скорняков Л.А. Абелевы группы и модули. М., Наука, 1969. 4. Фукс Л. Беско-

нечные абелевы группы. Т.І. М., 1974. 5. Stenström B. *Rings of quotients*. Berlin, Springer Verlag, 1974.

УДК 513.193

О.Л.Горбачук, В.О.Оніщук

ЗАДАЧІ НА ПОБУДОВУ І РОЗШИРЕННЯ ПОЛІВ

Однією з найцікавіших класичних задач на побудову була задача "поділу кола", яка полягає у побудові циркулем і лінійкою правильного n -кутника при довільному натуральному n .

Гаусс вперше довів, що правильний n -кутник, де n -деяке просте число, тоді і лише тоді можна побудувати циркулем і лінійкою, якщо число n є числом виду $n = 2^k + 1$.

Тому, природно, виникає така задача: які правильні многокутники можна побудувати, ввівши додаткові прилади, аналогічні циркулю.

Як відомо, якщо коло може бути поділене на P_1 , і на P_2 частин і якщо P_1 і P_2 - числа взаємно-прості, то коло можемо поділити і на $P_1 P_2$ частин [4]. Але оскільки довільне натуральне число розкладається в добуток простих чисел, то зрозуміло, що нам достатньо розглянути побудову правильних многокутників, число сторін яких є простим чи степенем простого числа.

Означення. P -сектором, де P -деяке просте число, назовемо такий приклад, за допомогою якого можна поділити довільний даний кут на P рівних частин і побудувати величину відрізка $x \cdot \sqrt[p]{a}$, тобто будеється дійсна і уявна частина кореня двочленного рівняння P -го степеня $x^P - b = 0$, де b - комплексне число.

Як відомо із геометрії, двосектор збігається з циркулем.

Доведемо, що за допомогою трисектора, циркуля та лінійки можна побудувати корені рівнянь третього і четвертого степеня. Це випливає